

СІЧЕНЬ 1976 JANUARY

ДОЖАК

КЛИЧЕМО "СОС!!!" ДО ВСІХ ДОВЖНИКІВ!

Як ми остерігали наших читачів у попередньому числі "Юнака" та "Готуйсь", що Поштовий Уряд Канади може нам відібрати привілей висилки журналів т. зв. другою клясою, ця небезпека для правильної появи й існування пластових журналів вже не тільки грозить, але **заіснувала**. Ми втратили привілей дешевої висилки журналів другою клясою, бо більшість відборців не ввели передплати.

Не зважаючи на наші постійні упіснення, більшість відборців журналів, на жаль, не є передплатниками, але післяплатниками. Кличемо на порятунок і віримо, що довжники відізвуться на наше "СОС".

**Адміністрація журналів "Готуйсь"
і "Юнак"**

"ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО"

можна набути

- в Канаді: у Пластовій кооперативі "ПЛАИ"

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці "МОЛОДЕ ЖИТТЯ"

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

ЦІНА — \$9.00

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації "Юнака":

"Yunak" — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

- Понищені ціни важливі при закупі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**

та

- **приймає ОЩАДНОСТІ.**

- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.

- **Урядові години:**

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

хай зараз повідомить про це адміністрацію "Юнака",
подаючи свою давню й нову адресу

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olga Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont.

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

СІЧЕНЬ 1976 Ч. 1 (149) РІК XIV

Інтернаціональне стандартно-серійне число, 0044-1384

Редагує колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близняк,

пл. сен. Тоня Горохович,

гетьм. вірл. Ксеня Оdejинська,

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віну читачів.

З М І С Т

2	Запалюємо святвечірню свічку	
2	Різдвяний привіт від Редакції і Адміністрації "Юнака"	
3	Лист Начального Пластуна	Ю. Старосольський
3	Молоде перо: Ми	Я. Барна
4	Гутірка з Юними Друзями	Подруга Гребля
5	Музика: 1 українець і 40 голляндців	ОК
5	Молоде перо: Між ті брили зимовії	К. Одежинська
6	Свят-вечірня зустріч	Е. Гойдиш
7	Українські філателісти в Австрії	**
8	Важливе знати пластунам	Головна Пластова Булава
8	Дещо про летунських надетів Канади	Р. Головатий
10	Пластуни в Римі	О. Балтарович
11	"Старозаконник"	О-КА
11	"Молода Думка"	**
12	Загадка	**
13	Славетний датський казкар	**
14	Про пригоду п'яного пана Панька Підгаєцьного	В. Наконечна
15	Ваша доля залежить від сузір'я	**
16	Молоде перо: Моє перебування у Японії	Х. Галібей
17	Сьоме: "Не кради"	О-КА
17	Лист до Редакції	О. Кузишин
18	Курінь "Княгині"	**
18	Можна бути журналістом і в 13 років життя	**
19	Спомин Хрестоносця з прогулянки до Європи	В. Миськів
20	Хроніка	
25	Спорт	
26-28	Оголошення	

● На обкладинці: Пречиста Діва Марія з Ісусом. Рисунок ст. пл. Наталки Пак.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Дарія Даревич, Мирон Левицький, ст. пл. Наталка Пак, Марія Шкурна

ЗАПАЛЮЄМО СВЯТВЕЧІРНЮ СВІЧЕЧКУ!

Пригадуємо усім пластункам і пластунам, розсипаним по п'яти континентах світу, що цього року, як і минулими роками, знову усі "зустрічаємося" символічно 6-го січня, о год. 5-тій по пол. східно-європейського часу, коли в Україні сходить перша зірка, запалюючи Святвечірню Свічечку. У США і Канаді о год. 10 вранці.

У хвилині запалення цієї свічки, поодинокі чи у пластовому гурті, з'єднаймо думками і бажаннями з усіма близькими та далекими — родиною та друзями та поздоровімо їх із цим великим Святком.

СКОБ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

За Головну Пластову Бұлаву:

Пл. сен. Роман Рогожа, голова Пл. сен. Ірина Чайківська, секретар
Пл. сен. Ольга Кузьмович, Кер. Виховної Діяльності

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

найсердечніші привітання з побажанням всього добра
 — віри і запалу, щоб завжди була готовість і сила служити
 Богові й Батьківщині —

Начальному Пластунові пл. сен. Юрієві Старосольському,
 Головним і Крайовим та Станичним Пластовим Проводам,
 Проводам Пластприяту
 та усім Пластункам і Пластунам у світі,
 а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам
 і Передплатникам "Юнака"

ш л е

Реданція та Адміністрація "Юнака"

Начальний Пластун

Дорогі Друзі!

Коли ми знову запалимо нашу традиційну пластову Різдвяну Свічечку, я знаю, що буду згадувати ту свічечку, яку я сам палив собі минулого року. Хочу й Вам розповісти про неї.

Того дня, 6-го січня 1975 р., я був на острові Балі, в Індонезії, в поворотній дорозі додому з моїх відвідин в Австралії. У Сіднеї я попросив пластунів, щоб дали мені свічку, але вони, у своїй щедрості, дали мені цілу коробку маленьких кольорових свічечок, таких, які встромляються у народинові торти.

Цей день мандрував я по цьому чудовому острові, подивляв романтичну красу його краєвиду, говорив з милими, веселими людьми, оглядав святині, глиняні хатки під солом'яними стріхами, приглядався людям у праці на рижових полях, дітям, що пасли стада качок, боротьбі козутів, а потім екзотичним танкам перед святинєю. А у вечорі я помандрував з Ден Пасару, де я жив, до оселі Санур над морем. Ще в Вашингтоні довідався я в астро-

номічній обсерваторії фльоти, що коли в Києві буде шоста година вечора, на Балі буде вже десята.

У Санур, над морем, стоїть великий модерний готель, який побудували японці як відшкодування за війну й окупацію. Але оставив його позаду і пішов понад берегом. Наді мною зірки вже засіяли рясно темносинє небо. Праворуч шумів Індійський Океан безнастанним ритмом прихлюпних хвиль; ліворуч, на темному небі рисувались силуети струнких пальм із розвіяними чубами. Між ними декуди можна було відрізнити солом'яні стріхи хаток, блимаючи вогники і чутти було тихий спів. А на обрії, переді мною, понад темносирими хмарами маячів ледве видний високий верх гори — вулкану Гунунг Арунг. Він знову дрімав, так, як — за переказом — дрімав півтора тисячі літ, аж доки в 1963-му році не вибухнув несподівано, вбиваючи 1,600 людей. Я йшов поволі, маючи доволі часу, аж знайшов місце, де море вривалося в берег ма-

ленькою затокою, а на піску пляжі лежав розбитий човен. Там я розпалив мою свічечку, а радше свічечки. Бо я взяв їх п'ять — одна за кожний континент світу — склав їх у маленький стіжок, а головки сполучив розтопленим воском. Коли засвітив їх — п'ять свічечок загоріло одним спільним полум'ям. Я назвав це полум'ям пластової єдності.

Чи мушу казати Вам, про що я тоді думав? Ви добре знаєте, що думки мої були з Вами усіма пластунами в світі, а головне з тими, які тільки в серцях можуть бути пластунами, без відзнаки на грудях, без однострою і своєї організації. І хочу Вам сказати, що тоді там, на далекому, далекому і маленькому острові, в чужому світі під зоряним небом Індонезії, я відчував, що не був сам, але що був тільки одним із великої пластової громади і серед неї.

Ваш

Ю. Старосольський, НП

МОЛОДЕ ПЕРО

Яким Барна

М И

На крилах минулості
відколи є світ

ми є пересаджений квіт...
Відколи є світом світ,
відколи є квітом квіт,
ми завжди є несвоїм
квітом...
І скитаємося по світі,
мов бідні віви ті,

що шукають багатства
в мрії й млі...
І ми живемо, немов
в сні віддавна
і тепер, але не завжди,
це напевно знаєш друже мій
ти...

ГУТІРКА З ЮНИМИ ДРУЗЬЯМИ

ЩО ЗНАЄМО ПРО ТЕАТР І ЙОГО РОЛЮ В ЖИТТІ ЛЮДЕЙ І НАРОДІВ?

Діду мій, дударину,
Ти ж було селом ідеш,
Ти ж було в дуду граєш...
(Народна пісня)

Дорогі Подруги і Друзі!

Ви думаєте про кого мова у цій пісні? Дударик — нащадок скомороха, того мандрівного потішника ще з княжих часів, що разом з товаришами мандрував по всій Україні. Без них не обходились ні христини, ні весільні, ні похоронні обряди.

— А що сталося з ними? — поцікавилася Оксана.

Вони перейшли на північ. В Україні створилася нова народна драма. Вона багатша на фолклор, більше пов'язана із життям народу. Місце скоморохів зайняла спочатку народна, а потім вертепна драма.

— А вертепної драми не було в інших народів? — запитали аж кількох учнів.

У кожному народі були різні види лялькового театру. Але наш вертеп неповторно самобутній. Сама будова скриньки, національні типи ляльок, оригінальний зміст інтермедій, ідеї волелюбності, патріотизму вертепних вистав, техніка рухів ляльок — все це у наших вертепі інше ніж у російській Петрушці чи в польських Яселках.

Вертеп постав із комбінації різдвяної драми і світської гри. У вертепі є релігійна, повчальна частина і народно-побутова, комічна. Першими майстрами й популяризаторами вертепного театру були вихованці Київської академії. Хоч їм були відомі форми середньовічного театру Заходу (міраклі, містерії, мораліте) та лялькові театри інших народів, але вони творили своєрідні вистави.

Вертепна драма починалася хором півчих, дзвоном пономаря, появою двох янголів, які звіщали народження Христа. Виходили пастухи, вони колядували, танцювали, щоб привітати Боже Дитятко. Ірод, почувши про народження Месії, давав наказ вбити всіх новонароджених дітей... Матір-Рахіль благала його не вбивати її немовлятка, але воїни її виштовхували. Ірод давав наказ не впускати Смерти. Але воїни втікають. Вона ж косою стинає Іродові голову. Труп Ірода тягне чорт до пекла, промовляючи: "От так беруть, а отак несуть розкошників сего світа".

Друга частина вертепної драми відбувається на нижній сцені. Це побутові епізоди, сповнені теплого гумору і гострої сатири. Виступали Дід і Баба. Раділи, що не стало Ірода. З'являвся Солдат і проганяв їх. До Солдата приходила красуня. Любовна сцена довго не тривала, бо Солдат мусів іти в похід. Приходив Циган зі шкапою. Вона ледве жива, але Циган її вихваляв. Далі були сцени: Циган із Циганкою, Поляк з Полькою і врешті з'являвся Запорожець. Він грав на бандурі спочатку сумовитої, але потім танцював "Козачка" з шинкаркою Феською. Запорожця кусали дві змії, прибігала Циганка ворожити. Запорожець видужував і танцював з Циганкою, вона ж вимагала грошей, а Запорожець проганяв її. Були ще сцени з жидом-шинкарем, Запорожцем з двома чортами, розмова з Сатаною, потім сповідь Запорожця перед Попом. Козак танцював і прощався з глядачами.

Були різні тексти вертепних драм. Відоміші з вертепів були: Куп'янський, Галаганівський, Доброгостівський. Галанівський мав велику обсягом релігійну частину. Вертеп виконував виховну функцію — плекав релігійні почуття, відкривав злочини Ірода, його нелюдність, прославляв відгомін героїчної боротьби українського народу за свободу в постаті Запорожця. В цілому ж він доніс до нас з давнини живе життя нашого народу.

Подруга Гребля

Різдвяна ноза
з Лемківщини

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

МУЗИКА

Проф. д-р Мирослав Антонович

1 українець і 40 голляндців

В останніх місяцях українська громада США й Канади

мала нагоду вперше слухати не на пластинках, а безпосередньо на концертах відомий Візантійський Хор з Утрехту в Голляндії.

Цей чоловічий хор тим виїмковий, що усі його 40 учасників, крім диригента, це голляндці, які співають по-українськи, українські пісні. Між хористами люди різних професій — від директора поліції з Утрехту до молодого лікаря, — а всіх їх так захопила українська пісня, що вони увесь свій вільний час посвячують співанню.

Основником і диригентом цього виїмкового хору є українець д-р Мирослав Антонович, композитор і диригент, що вже довгі роки є також професором на Відділі Музикології Університету в Утрехті. Д-р М. Антонович заснував Візантійський Хор ще в 1951

р. і від того часу хор розвивається та прославляє українську пісню по цілій Європі. Хор називається візантійським тому, що співає музику, яка пов'язана з візантійським обрядом, бо ж з Візантії християнство прийшло на Україну. У зв'язку із тим, що у репертуарі хору багато церковної музики, його запрошували на виступи у славній катедрі Нотр Дам у Парижі та в Базиліці св. Петра в Римі.

Тому, що хор переважно виступає в українських народніх одягах, дістав він популярну назву "Голляндських козаків".

Успіх і слава цього хору це живий приклад того, скільки може зробити одна людина, що має знання, фаховий вишкіл, а передусім яка любить і захоплюється українською музикою. Не диво, що українська громада всюди вітає цей хор зі щирим подивом і вдячністю, а зокрема його засновника і постійного диригента д-ра М. Антоновича.

ОК

Молоде перо

Між ті брили зимовії
Ти шлях свій розіб'єш
Об ті стіни льодовії
Шум глибокий свій розіллеш.

Заголомшена; мов розп'ята
Ти в берегах струнких.
Мов закута ти роками
В своїх стежечках вузьких.

Чи в обманних чарах сіяєш?
Барвами пливеш?
Чи то шепотом минаєш,
Сонце піскове січеш?

Цить! І мовчазно щебечеш;
Жодних брил ти не несеш,
Ні із тіску тих громовиць.
Ані блиском вітрогоном
Не збереш небесних птиць,
Щоб із сили перемоги
Розбивали льодовії забобони.

XII. 1974

Ст. пл. Ксеня Одежинська

СВЯТ-ВЕЧІРНЯ ЗУСТРІЧ

Вне перед двома роками Головна Пластова Булава відновила обов'язкову традиційну давніше Свят-Вечірню Зустріч усіх пластунів і пластунок у вільному світі, які в точно означений час мають запалювати свічку і єднатися думками й бажаннями із своїми друзями та близькими розкиненими по світі. У деяких станицях ця символічна зустріч перетворюється у спільне родинне свято пластунів і їхніх батьків із сценною, колядуванням і загальними побажаннями. Саме для цього містимо у січневому числі зразок такої спільної Свят-Вечірньої Зустрічі у станиці, пера нашої відомої пластової виховниці, пл. сен. кер. Евстахії Гойдиш. Сценка поміщена у збірці "Станичні імпрези", видання КПС США у 73-75 р. Може, ця сценка допоможе нашому юнацтву і виховникам та піддасть нові ідеї.

Щоб досягнути мету імпрези, треба подбати про деталі, пов'язані з її підготовкою, тобто про приготування приміщення, декорацій, світла тощо.

Свят-вечірня зустріч має на меті показати багатство українських різдвяних звичаїв, а з тим плекати зв'язок з Рідною Землею.

Декорації: традиційна світлиця з іконами на стінах, убрана ялинка, накритий різдвяний стіл (колач, свічки, дідух), зірка (звізда для колядників).

Заповідь: Тихо, безшелесно далеко від нас в Україні падає сніг... Білим рядном укриває поля, ліси, села, міста... Непорушно стоять старезні дерева, ліси, окутані в срібно-білі шати. Зближається вечір, Свят-вечір, що на нього чекають цілий рік старші, про який мріють діти, втішаються ним бідні й багаті. З тугою чекає на цей вечір увесь християнський світ, виглядаючи Вефлеємської Зірки.

(До станичного (-ої) підходять троє новачат, тримаючи в руках свічки).

Новак 1: Друже (Подруго) станичний (-на), засвітіть світло! Хай горить для українських дітей на Рідних Землях!

Новачка: Друже (Подруго) станичний (-на), засвітіть мою свічку. Хай горить для всіх українських дітей на всьому світі!

Новак 2: Друже (Подруго) станичний (-на), а мою свічку прошу засвітити для нашої пластової родини.

(Станичний засвічує першу свічку, новак стає поруч нього по лівім боці. Станичний засвічує другу свічку, новачка стає поруч новака. Після засвічення третьої свічки, другий новак стає поруч новачки. Згодом станичний підходить до кошових і запалює їхні свіч-

ки. Кошові запалюють свічки зв'язковим і гніздовим, а ті далі курінним, сестричкам і всьому членству. Коли всі свічки запалені, говорить новачка).

Новачка: Засвітили зорі ніч різдвяну, батько ставить свічку на столі. А у серці чарівний спомин будить мрії тихі і ясні, про Різдво далеко там удома, про весняні радощі й пісні. І коляда звідкись глухо грає, мов з-під вікон українських хат, може нас так Рідний Край вітає, з-за шпилів засніжених Карпат. При ялинці із чужого лісу заспіваймо, діти, до ладу. І пошлім крізь зоряну заслону в Рідні Землі рідну коляду. Заспіваймо наше "Бог Предвічний", щоб почули села і міста, що наш смutek, що наш жаль не вічний, що й нам Правда вродиться свята. ("Наша коляда", поезія Романа Завадовича).

(По закінченні деклямації, всі співають колядку "Бог Предвічний").

Новачка: Тільки раз у рік буває ніч така ясна, свята. Світ увесь тоді вітає в яслах Господа-Христа. Тільки раз у рік у хату входить, наче любий гість, у вертепі Божа Мати нам приносить благовість. Тільки раз — в різдвяну нічку по всіх закутинах землі, ми разом світили свічку, всі великі і малі. При свічках і при ялинці заспіваймо коляду. Наші колядки полинуть з усіх земель і країн. Молитви за Україну, в ніч різдвяну — це наш спів. Загорять свічки різдвяні в темну ніч, в Господній час Божеє Дитя погляне, поблагословить усіх нас.

(По закінченні вірша всі співають колядку "Во Вифлеємі...").

Заповідь: Горять свічки, колядки лунають. Золотом, сріблом блищать срібні ялинки і здається, що всюди видно сяйво Вифлеємської Зорі, яка цілому світові голосить, що народився Цар світа, та приніс із висот небесних радість, мир і любов.

Новачка: Як Ісусик народився у подільській білій хаті, зазвонили зорі в зорі, заспівали янголята. Янголятко срібнокриле у подолок взяло зорі, і на землю полетіло крізь просвітлені простори. Налетіла хмарка біла, янголятко зачепила. Ясні зорі покотились, поміж хмарки розгубились. Затремтіли сльозириси в оченятах янголяти, що зірок блискучих досі ще не може позбирати. А сьогодні в нас ялинка і усміхнена матуся. Я ж чемненька, веселенька з сестричками не сварю-

ся. Гарно вранці помолилась, помагаю всім як треба. А це певно закотилась в моє серце зірка з неба. ("Зірка" — вітти Лесі Храпливої).
(Усі співають "Бог ся рождає").

Заповідач: Тихо падає сніг і все таке саме, як перед літами. Дідух в куті під образами, запашне сіно на столі накрите вишиваною скатертю. Одне залишене вільне місце за столом для незнаного, а дуже дорогого гостя. Воскові свічки горять і всі святково вбрані чекають на першу зірку, якої сійво веде до вертепу — місяця, де народилося Боже Литя. А за вікнами біло, біло... Вітер полями білу легенду несе...

Новачка: Селом скрипить мороз. Смереки стоять уздовж шляху, ніби ліс. Саньми, казали, хтось здалека шляхом цим Паню раз привіз.

З одежі знати не тутешня, і на руках маленький Син. В очах щось мала, як безмежжя. Дитини очі — неба синь. Прийшла до хати до Якима... Яка то хата в бідака! "Чи мали б, газдо, ви для Сина, хоч пів-горнятка молока?" — "Не маю, Пані, прошу ближче, погрійтесь трохи, бо зима. Корова впала восени ще, за другу тяжче і біда". На лаву сіла Пані біла, і оповідав про все Яким. Аж нагло дивиться, з'яснила і біла Пані і Пан Син. І похилився на коліна Яким і чув слова святі: "Мій Син прийшов, бо Україна розп'ята знову на хресті". Село, колядка, нічка синя. Легенда ходить по хатах, як Богородиця для Сина в селі про-

сила молока... (Поезія "Пречиста в селі" Анатолія Курдидика).

Заповідач: Скрипить мороз під ногами, дзвінки здалека дзвонять, лунають голоси, колядники в хату входять: "Христос Раждається!" "Славте Його!"

(Увіходять колядники із зіркою і колядують "Нова радість стала").

Заповідач: А ніч така тиха-ясна, як перед віками. Якесь назбагнена святкова містерія довкруги. Бог Предвічний простяг широко свої зоряні ризи над Україною і в зимовій чистоті творить найчудовішу симфонію Святвечора. І думки-молитви наші летять там далеко до нашої Батьківщини, до тих, що в цей час думками і почуттями з нами.

Усі колядують "По всьому світу". Поволі втихає колядка, гаснуть свічки на ялинках, тайна святої ночі покриває землю...

КУТОК ФІЛАТЕЛІСТА

УКРАЇНСЬКІ ФІЛАТЕЛІСТИ В АВСТРІЇ

Українські філателісти в Австрії відбули восени 1975 року свої чергові Загальні Збори та вибрали нову управу, на чолі якої став кореспондент "Юнака" ст. пл. Борис Ямінський.

Після успішної виставки марок з релігійними мотивами, яку zorganizувала вже нова Управа в часі святкування з нагоди 200-річчя заснування греко-католицької семінарії у Відні під назвою "Барбареум" у місяці жовтні 1975 року та випуску спеціального конверту з того приводу із печаткою державної австрійської пошти, Союз Українських Філателістів Австрії планує перевести в 1976 році у Відні виставку українського народного мистецтва з відповідною філателістичною виставкою і запропонувати австрійській пошті випустити

Президент Австрії д-р Р. Кірхшлегер оглядає виставку церкви св. Варвари й Союзу Українських Філателістів Австрії в товаристві пароха церкви д-ра О. Остгайм-Дзеровича і голови СУФА ред. Бориса Ямінського.

ти знову двомовний українсько-німецький штемпель.

В СУФА можна ще дістати за ціну 1 дол. конверту з печаткою, видану з нагоди 200-річчя "Барбареум". Писати треба на адресу:

Ukrainischer
Briefmarkensammlerverein
österreich

Schönlaterngasse 7/8
A-100 Wien, Austria/Europe

ВАЖЛИВЕ ЗНАТИ ПЛАСТУНАМ

Напрямні праці на 1976 рік

Головна Пластова Булава видала напрямні праці на 1976 рік, у яких доручає крайовим пластовим старшинам звернути особливу увагу в цьому році на спортові зайняття і фізичну заправу серед пластунів. У першу чергу ГПБулава доручає:

1. Звернути увагу на посилення фізичної заправи, як конечний чинник у пластуванні, а передусім у таборуванні в природі;
2. Подбати про постійні спортові зайняття, відповідні до віку для УПН і УПЮ;
3. Переведення Відзнаки Фізичної Вправності в якнайширшому засягу;
4. Переведення якнайбільше іспитів умілостей із спорту в УПЮ і УПН;
5. Заохочувати пластунів до постійних заправ у поодиноких спортах так індивідуально, як і дружинами;
6. Допомогати плекати різні роди спорту серед юнацької молоді та організувати пластові спортові змагання;
7. Подбати, щоб пластуни мали змогу вправляти і змагатися у своєму колі, а згодом, щоб брали участь у спортових загальних імпрезах, як члени Пласту, а не інших спортових клубів.

Усі ці зайняття повинні проходити поруч звичайних пластових зайнять і лише допома-

гати у плеканні дружби, чесної гри та зацікавленні пластуництва спортом, яке в 1976 році, з приводу року Олімпійських Ігри, буде особливо сильне.

Перший в історії Пласту з'їзд голів крайових організацій

У Нью-Йорку відбувся в часі між 24-27 жовтня 1975 р. перший в історії Пласту з'їзд голів усіх шістьох пластових крайових організацій у вільному світі, скликаний і переведений Головною Пластовою Булавою. У нарадах взяли участь Начальний Пластун, голова і член Головної Пластової Ради, голова і члени Головної Пластової Булави і особисто голови КПС, а саме: пл. сен. А. Жуківський з Австралії, пл. сен. В. Агрес з Аргентини, пл. сен. Я. Іваницький з Великої Британії, пл. сен. Р. Вжесневський з Канади, пл. сен. І. Зубенко з Німеччини і пл. сен. А. Мицьо з США. Нарادي і виміна думок на актуальні теми проходили у справді дружній пластовій атмосфері та допомогли багато до взаємного розуміння різних крайових проблем, виміни досвідом та узгоднення праці на майбутнє.

ДЕЩО ПРО ЛЕТУНСЬКИХ КАДЕТІВ КАНАДИ

Уже останніх кілька років українська молодь і старші міста Торонта на цвинтарі "Проспект, чи "Мавнт Говп" бачили почесну варту летунських кадетів при символічному гробі, над яким відправлялася Панахида за поляглих героїв України.

Я хотів би сказати дещо про цю організацію та її діяльність.

Організація королівських канадських летунських кадетів є військовою молодечею організацією для хлопців і дівчат від віку — 13-го до 19-го року, які є зацікавлені летунством. Мета цієї організації є: виховати свідомих канадських громадян, які розуміли б обов'язки громадянства та були б готові їх перебрати, коли буде потреба.

Ця організація летунських кадетів була заснована під час другої світової війни, щоб вишколити молодих юнаків у літання, а опісля приготувати їх до війни, у якій вони літали б літаками (або були б механіками чи помічною обслугою). Отак і був зорганізований 283-ій ескадрон канадських летунських каде-

Мадети на почесній стійці біля символічної могили українських воїнів під час поминаю у Зелені Свята, Торонто, цвинтар "Проспект" 1973 р. зліва: Р. Гусаревич, Р. Головатий (номандир стійки), зправа: М. Чагівець, бранує на знімну: Ю. Росіла, О. Стебельського (сурмача).

Фото: З. Мамалига.

тів 32 роки тому (1943 р.). Тепер у цім ескадроні, а також і в цілій організації, є велика кількість українських юнаків. Фінансову підтримку цьому ескадрону дає спонзор: український-канадський легіон.

Перемарш орнестри й еснадрону під час річної перевірки, травень 1974 р. Орнестру провадить М. Головатий. В першому ряді орнестри: Р. Головатий, М. Онпінюк, С. Чернописьний. Дефіляду відбирає полковник Яремко. Перший з лівого боку знімка — командир 283 еснадрону С. Крофт. Фото: Р. Мід.

Нещодавно у 283-ому ескадроні була досить велика кількість українських хлопців і приємно сказати, що були й сумівці і пластуни та члени інших українських організацій. Приємно мені це констатувати, що це є один із прикладів, як молоді українці можуть співпрацювати. У 283-ому ескадроні в цей час є близько 100 членів, а з них приблизно 85% українці.

Поза поміччю спонсора, всі ескадрони провінції Онтаріо очолює та їм допомагає Онтарійський провінційний комітет, а на цілу Канаду є Ліга летунських кадетів Канади з головним бюро в Отаві. Ці комітети спільно й зокрема організують програми на час літа й шкільного року для кадетів, які сходяться раз на тиждень, як пластуни так і сумівці. Кожний ескадрон має дану програму, яку він має провадити. Цим заряджують офіцери ескадрону, а переводять старші рангою кадети і цивільні інструктори.

На сходинах відбуваються різні лекції споріднені з летунством, наприклад: лекції метеорології, навігації, обслуговування моторів, провідництва тощо. На сходинах також відбуваються ігри спорту і дуже часто стрільняння з рушниць.

У половині року починається курс літання для тих, які хочуть здобути право літання ("ліценсію") чи літаком, чи ширяком. Лекції тривають приблизно шість тижнів і завершуються іспитом у лютому. Той кадет із кожного ескадрону, який має найкращий вислід (іспиту), іде на курс літання при одному клубі літання у Канаді. Ті кадети, які беруть курс літання ширяками, приїжджають до бази в Трентоні (приблизно 25 миль на схід від пластової "Січі" біля Грефтону). Обидва кур-

си літання тривають шість тижнів і відбуваються влітку.

Із річної програми не можна вичерпати всього, що бажається, і тому багато ескадронів їдуть на поїздки до канадських чи чужих військових баз, і таким чином кадети можуть трошки більше довідатися про військову штуку. Кадети 283-го ескадрону вже відбули кілька таких поїздок. Одна з перших поїздок була до летунської бази в США. Відтак до Отави, а в травні 1975-го року група кадетів поїхала до військової академії у Вест Пойнт. Тепер плянується подорож до Англії.

Під час року кадети мають нагоду познайомитися з літанням, коли пілоти ескадрону їх везуть до летовища біля Ошави і звідти вилітають. Ті, які цікавляться ширяками, їдуть літати до військової бази "Кемп Бorden".

В останніх місяцях року організується дружина впоряду, яка вправляє різні штуки впоряду з рушницями. У цей час також відбувається змагання дружин упоряду різних ескадронів і в кінці вибирається найкращу дружину в провінції, а опісля в Канаді, У 283-ому ескадроні із цієї дружини вибирається тих, які будуть стояти на почесній варті при символічному гробі на Зелені свята. Усі кадети на цій варті є українці.

На останні сходини року всі кадети якнайкраще вичищують свої однострої, бо це день щорічної інспекції. На ці сходини приходять батьки й знайомі кадетів і є роздача нагород за працю та осяги кадетів під час року. На цих сходинах нагороджується двох кадетів стипендіями на курс літання, а одному, який заслужив, дають стипендію на туру у якусь країну, напр., Англію, Німеччину тощо. Найважливішим гостем на інспекції є офіцер, який інспектує ескадрон. Уже три роки під ряд інспектуючим офіцером був українець, полковник Яремко — командир 400-го ескадрону летунської резерви.

Влітку відбуваються різні табори й курси на летунських базах канадських збройних сил по цілій країні. Табори тривають два, три або шість тижнів. Дівчата можуть бути членами кадетів від 1973-ого року і тому вже перший раз відбулися дівочі табори на цих таборах також відбуваються курси орієнтації, провідництва, музики, проби зарадности в лісі і навіть є технічні курси.

Одним словом сказати, ціла програма летунських кадетів є цікава — для тих, які є зацікавлені, і для тих, які хочуть докласти свого труду і праці та хочуть ступити кроком вперед перед своїх ровесників.

ПЛАСТУНИ В РИМІ

Цього літа я мала велику приємність подорожувати по Європі із піяністкою ст. пл. Юліяною Осінчук. Частину подорожі ми перебули в Римі та брали участь у відзначеннях Святого Року. Там у центрі християнського світу знаходилися сотки українців, а поміж ними не мала група пластунів. Було надзвичайно радісно зустрічати друзів і подруг, з якими ми не раз таборували, та пізнавати інших з Європи, Південної Америки чи Австралії. Комендантом пластунів у всіх святкуваннях був ст. пл. Тарас Лончина і від нього ми одержали накази та порядок участі у святкуваннях. Ніколи не забуду той день, коли українське духовенство відправляло Літургію при головному престолі св. Петра, найбільшій катедрі світу. Серед соток українців, що процесією увійшли у церкву, пластуни йшли в одностроях кроком зараз за Блаженнішим. Служба Божа була велична і зворушлива. Той момент, коли викликано поіменно нашого Патріярха Йосифа грецькою мовою над мощами св. Петра, не можна затерти в історії нашої церкви. А ми, пластуни, були свідками історичного акту.

І не мало ми тішилися тим, що при головному престолі поруч Блаженнішого помагали два із найкращих наших дітройтських пластунів: Тарас і Борис Лончини. Ми були горді за них і тим більше рідний видавався нам цей празник, тисячі кілометрів від дому.

І чергового дня пластуни брали участь зорганізовано у Службі Божій на площі св. Софії, а ввечорі на концерті також було видно пластові однострої, а два пластуни держа-

Коли питатися про користь цієї організації, це вже залежить — кому ця користь важлива. Ми всі знаємо — і молоді і старші, що коли мова про користь якоїсь програми, то над тим треба потрудитися й попрацювати, бо інакше це була б страта зусиль тих, які її зорганізували.

З рядів кадетів та зі збройних сил Канади вийшли люди, які тепер займають високі становища в різних ділянках, а це є результатом їхнього труду.

У цьому короткому дописі я намагався сказати дещо про летунських кадетів, але про все написати неможливо.

Думаю, що багатьом пластунам з моїх коротких інформацій буде користь.

Пл. розв. Роман Головатий

Група пластунок — учасниць прогулянки "Слідами Оди-сея" біля пам'ятника "Воля" в Римі. Зліва: Лада Ліщинська, Марічна Дахнівська, Уляна Салевич, Ронсоляна Шегедін, Зірна Тнач та Христя Боднар.

ли на струнко почесну стійку біля Блаженнішого. Пластуни були також виконавцями в концерті зі співом, деклямаціями і фортеп'яновим сольом ст. пл. Ю. Осінчук. Українські паломники використовували вільні хвилини від святкувань для оглядин міста та околиці. І також саме пластуни займалися організацією прогулянок та посвячували багато часу, щоб допомогти іншим використати свою подорож уповні. Тут велика подяка належить ст. пл. А. Онуферкові.

Як могла б ця виняткова пластова зустріч перейти без ватри? Само собою, вона "зорганізувалася" і ми поїхали вночі всі поза місто та зібралися під деревами на шкільному майдані. Це була ватра без вогню радше товариська зустріч пластунів із різних країн та місцевостей. Єднала нас перш за все українська мова. Тепло і чар ватри палили в наших серцях і нам здавалося, що ми могли бути дeneбудь; чи то в Гантерських горах, чи в Карпатах — але ми б були все ті самі українські пластуни!

Дуже швидко, зашвидко проминув цей тиждень у Римі. Ми прощалися з руїнами старого Риму і почали роз'їжджатися. Але у всіх було переконання, що українці показали свою силу і свої домагання у центрі християнського світу. Чи це були вірні з Югославії чи з Америки — усіх єднало християнське переконання і глибоке почуття українства. А поміж тими сотками вірних видніли всюди здорові, радісні обличчя пластунок і пластунів, які пригадували всім, що ми переводимо в життя ті слова пластової присяги, яку ми складали ще дуже молодими: "Бути вірним Богові й Україні..."

Ст. пл. Оксана Балтарович, Гр.,
Дітройт

“СТАРОЗАКОННИК”

У нашій малій церковці кожне нове обличчя впадає в око. Тож, коли я через кілька неділь завважила молоду людину, бездоганно одягнену із підстриженим, ясным волоссям, так як “колись” носили, що набожно молилася, моя цікавість загострилася. Часом він був сам, а часом із родиною: жінкою та чотирма малими дітьми.

Молодий чоловічина стояв завжди у тій самій лавці, завжди приймав св. Причасття і приїздив до церкви не лише в неділю, але і в будні дні.

При найближчій нагоді я запитала нашого панотця, хто є цей новий парафіянин.

— “А цей” — одповів отець К. — “це такий “старозаконний”..

На мій запит, що це означає, отець пояснив, що це один із молодих людей, які ніяк не можуть погодитися з останніми змінами в американській католицькій церкві. Він довідався десь про нашу церковцю, відбув довгу інвестиційну розмову з парохом і впевнившись, що у нас затримано традиційний обряд, уписався до парафії.

Одного разу він приніс до отця великий старий молитовник, у якому кожна картка була вже окремо. Розпові-

дав, що це від прадіда, який усе з нього молився, але він не вмів його читати. Яке було здивування отця, коли побачив добре знані старослов'янські літери.

— “А так” — молодий “старозаконник” вияснив — “мій прадід, казали, приїхав десь зі Східної Європи. Але прізвище вже дідо змінив, то я навіть не знаю яке було...”

Від того часу наш “старозаконник” ще пильніше заходив до церкви. Я помітила, що спершу несміливо, а потім щораз голосніше відповідав до Служби Божої, але вже з теперішнього нашого молитовника, в англійській транскрипції. Його “Подай Господи” і “Господи помилуй” звучало так як у всіх інших, але з “Вірую” мав ще труднощі.

Хотілося не раз знати, що думає ця молода людина і що спонукує його у сьогоднішніх обставинах бути таким іншим від своїх ровесни-

ків. Але ми ніколи не заводили розмови, а він лише вітав нас кожного разу привітливою усмішкою.

Другий день Різдвяних Свят — це день, у якому ми не пропускаємо Богослужби, відзначаючи родинну річницю.

Цього ранку в нашій церковці було зовсім порожньо — бо ж це для всіх “звичайний день”, і хіба вечірньою порою є час зайти до церкви. Але “старозаконник” стояв як звичайно у своїй лавці, із гладко причесаним, ясным волоссям і молитовником у руках.

Отець, видимо, втомлений святочними відправами, швидко читав Службу Божу, і я і не зчулася, як закрипіли царські ворота. Ми збиралися виходити, як нагло у тиші порожньої церковці задзвенів виразний, чистий спів: “Бог предвічний народився...” Наш “старозаконник” з повагою колядував, дивлячись на білі ноти в руках уперше мовою своїх прадідів. Ми підхопили за ним і так уже разом колядували аж до кінця.

А коли ми виходили з церкви, він, відчинивши мені двері, поздоровив: “Христос Раздається”, а я відповіла з повагою: “Славіте Його!”

О-КА

“МОЛОДА ДУМКА”

Там, де лише живуть українці у більших скупченнях, існують різні хори, бо любов до пісні і хорового мистецтва це одна із питомених цій українців.

Серед цих численних хорів маємо також і спеціальні молодечі, як ось напр. у Торонті чи Чикаго, про які ми вже не раз писали в нашому жур-

налі. Сьогодні хочемо Вам подати декілька інформацій про ще один молодечий хор, що існує і розвивається з великим успіхом на терені Нью-Йорку та найближчої околиці. Це хор т. зв. “Молодої Думки”, який постав перед п'ятьма роками з ініціативи членів добре відомого хору “Думка”. “Молода Думка” за

цих п'ять років прийняла 226 дітей у віці від 7 до 14 років, а 50% із них це члени Пласту. Диригентом хору була спершу пластунка Яра Кекіш, а тепер є п. Семен Комірний. Диригенти вміли своєю фаховістю та ентузіазмом захопити молодих хористів так, що тепер вони співають справді гарно і викликають загальне

"Молода Думка" на концерті в честь Тараса Шевченка.

признання. "Молода Думка" має за собою вже багато успішних концертів, а її теперішній диригент і його помічники мають великі пляни на найближче майбутнє. Є задум поставити дитячу оперу "Коза-Дерева", взяти участь у Ювілейному Концерті матірнього хору "Думка" в Нью-Йорку, дати 2 самостійні кон-

церти і створити юнацький хор "Молодої Думки". Проби хору відбуваються раз у тиждень у Нью-Йорку і довколишніх містах. Нещодавно ми мали нагоду бути на одній із проб цього хору в Нью-Йорку та слухати бадьорого співу "Молодої Думки". Бажаємо цьому молодому хорові якнайкращих успіхів, бо спів

для нас, пластунів, це одна із конечних частин пластових занять у домівках і в таборах, і тому ми вміємо його оцінити. А кожний пластун і пластунка, що співають у "Молодій Думці", принесуть знання нових пісень у пластову громаду та поширять їх далі.

ЗАГАДКА

Один з образків не підходить до інших

Коли приглянетесь цим чотирьом образкам, що є в кожному ряді, то на перший погляд не знайдете нічого в них надзвичайного. А все ж в кожному ряді один образок не підходить своєю тематикою до трьох інших. Чи можете знайти, котрий і чому?

ДОБРЕ ДІЛО?

Три юнаки здавали звіт упорядникові з доброго діла, що зробили минулого дня.

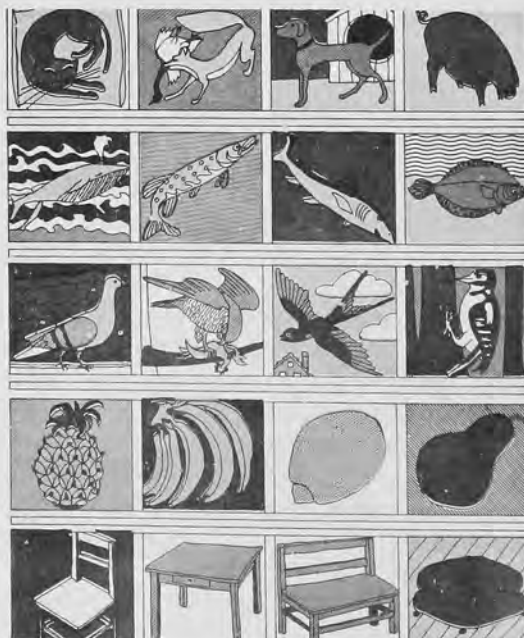
— "Ну, хлопці, що ви доброго зробили вчора?"

— "Ми перевели через вулицю одну старшу паню" — гордо відповіли юнаки.

— "Як усі три?" — дивується упорядник.

— "Так, бо вона не хотіла переходити!"

— відповіли юнаки.

СЛАВЕТНИЙ ДАТСЬКИЙ КАЗКАР

Ганс Христіян Андерсен говорив, що життя його схоже на казку. Він і розповів про себе у книжці "Казка мого життя", і справді в його житті було багато незвичайного і по-вчального для всіх.

Цього року 4 серпня минуло 100 років від смерті славетного казкаря. Мільйони дітей з різних країн захоплюються казками Андерсена. Ці казки стали найкращими подарунками для дітей усього світу. У них перемагає завжди все гарне, чесне, правдиве. Читаючи їх, думаєш: яка добра, хороша людина написала їх. Вона мусіла дуже любити дітей, бо хотіла, щоб вони були чесними, справедливими, працьовитими. Андерсен висміював хвастощі, лестощі, бундючність, захланність, брехню та інші погані риси людей.

Ганс-Христіян Андерсен народився 1805 року в Данії, у маленькому місті Оденсе, на острові Фюн. Батько заробляв на прожиток шевством. Жили в маленькій комірці, заставленій різними інструментами й варстатами. Але ця тісна убога комірчина видавалася хлопчикові багатою і розкішною, бо у ринві під вікном горища мати плекала цибулю і петрушку, біля хати ріс один кущ агрусу, на всіх стінах висіли чудові картини, а над варстатом поличка із книжками. Картини ці водили хлопчикову фантазію у чарівний світ, Ганс почував себе щасливим. Він завжди був чимось зайнятий. То він уважно розглядав листя на агрусі, то стежив за комахою, квіткою чи задумувався, вдивляючись у небо.

Батько вечорами читав Гансові й дружині цікаві книжки: байки Ляфонтена, комедії Гольберга, казки "Тисяча і одна ніч". Батько робив синові різні іграшки: рухливі млинки, мальовничі панорами, ляльки, що кивали головами.

Захоплювався хлопчик і дивними візерунками різьб, що ними були прикрашені доми в містечку. Захоплювався химерними різьбами-фігурками свого діда, розвагами моряків, що гуляли у свята вулицями, чи процесіями цехових майстрів, що виправляли різні витівки.

Коли батьки повели Ганса в театр, відтоді театр став його мрією. Він почав творити свої власні п'єси, розповідаючи людям свої фантазії змішані з тим, що бачив у театрі. Хлопчик залюбки читав трагедії Шекспіра та інші клясичні твори. У нього зацікавлення театром виявлялося ще й тим, що він декла-

З казки "П'ятеро з одного стручка"

мував цілі сцени із комедій Гольберга і трагедій Шекспіра, цілими годинами сидів і розмовляв з ляльками, співав, шиючи для них різні одяги, кажучи матері, що хоче бути артистом.

Життя матері стало тяжким, коли батько Ганса пішов до війська, а згодом і помер. Вона віддала 12-річного Ганса на працю до фабрики. Але довго там не перебував. Багато освічених людей зацікавились хлопчиком. Його деклямуванням і співами. Проте ніхто, навіть сам датський принц, з яким Ганс мав зустріч, не допоміг хлопцеві дістатись до гімназії. Він ходив до початкової школи і мати наполягала його вчитися на кравця. У Ганса ж було палке бажання дістатись до театру, виїхати до Копенгагена. Мати врешті відпустила хлопця до столиці, давши на дорогу 10 далерів, заплативши поштареві 3 далери за те, що перевезе сина без квитка.

Гансом у столиці зацікавилися щирі й розумні люди, які бачили, що йому перш за все треба вчитися. І згодом 16-річний хлопець опинився у середній школі в містечку Слагельсе. Крім того, директор театру в Копенгагені Коллін і вся його сім'я стали близькими приятелями Ганса. У школі 16-річному юнакові, що мусів бути разом з малими дітьми в другій класі, не було легко. Юнак старався, дні і ночі вчився, дігнав і випередив решту учнів, але директор не був задоволений з Ганса. Де була нагода, виставляв його на посміховище перед цілою клясою. Цей час був найважчий у житті письменника. Він страждав, але таємно писав свої вірші, нариси про мандрівки.

З назви "Свинопас"

Ще довго довелося Андерсену йти тернистим шляхом. Його твори нещадно критикували, замовчували, але письменник не загубив своєї любові до людей, завжди шукав добра, бачив красу там, де її ніхто не помічав. Його твори розуміє кожна людина, вони промовляють до серця.

Коли появилися його перші казки "Кресало", "Принцеса на горошині", "Русалочка", про них заговорили скрізь. Прекрасні казки Андерсена переклали різними мовами, але в Данії ще довго його не визнавали. Відомі письменники, композитори, малярі, актори, його сучасники, дуже раділи зустрічами із славним казкарем. Казкар багато мандрував. Приятелював він із поетами Генріхом Гайне, Лямартином, із письменником Віктором Гюго, міцна дружба лучила його з Діккенсом, з композиторами Лістом, Мендельсо-

ном, із співачкою Дженні Лінд, артисткою Рашель. Популярність Андерсена росла серед усіх шарів народу. Але особливо любили казкаря діти. Вони писали до нього листи, бігли до нього на вулиці, дарували йому свої найулюбленіші іграшки. Розповідають, що коли казкар забув свою пальмову паличку в одному з готелів Італії, то під час повороту в лондонському поїзді він її одержав назад з причепленим папірцем, на якому було написано тільки "Датському письменникові Гансові-Крістіану Андерсену".

Андерсен прожив 70 років, у нього не було своєї родини, але він не почувався самотнім. Коли в 50-му році життя прибув до Одеси, на його честь жителі рідного міста влаштували свято. Але святкували його приїзд багато інших міст. Нічого дивного, що його любили й шанували люди, він жеж був людиною великого серця і розуму.

Увесь культурний світ 1975 року вшановував безсмертного творця чарівних казок. В Одесі існує музей, що в ньому зібрані переклади його казок різними мовами світу. На жаль, нема там ще українського перекладу. А ми знаємо, що цих перекладів було вже декілька. Є й сценічні переробки казок його українською мовою. Якщо хтось із Читачів "Юнака" має будьяке видання казок Андерсена українською мовою і хотів би надіслати їх до Музею Андерсена, просимо прислати на адресу "Юнака", а ми подбаємо про дальшу доставку.

ПРО ПРИГОДУ П'ЯНОГО ПАНА ПАНЬКА ПІДГАЄЦЬКОГО

Прийшов п'яний пан Панько Підгаєцький перед поріг погорілої пиварні. Панько почав пити пиво. Петро побачив Панька. Панько побив Петра. Приїхало повно пискатої поліції. Панько почав пріти перед поліцією. Потому прийшов поштар помагати п'яним. Певно прийдеться погибати — погано! — подумав Панько.

Прийшло перемир'я. П'яний пан постався пояснити поліції про попередні пригоди під парасолею. Поліція повірила п'яному, почала переглядати пригноблених п'яниць перед полуднем. Порожнє повітря перед пиварнею прикро пахло.

Пізніше прийшло пару парубків. Парубки принесли пухнате порося. Порося пороло пироги. П'яний Панько пізнав пігнуте порося — поміг прив'язати при паркані. Поліція поховала палиці — пішла.

Пригода починає поволі припинятися. Про подібні пригоди подам пізніше. Прошу помістити писання прикрої пластової писарки.

Подумала, приготувала, подала пластунка Піра Паконечна.

Пл. вірл. Віра Наконечна

Із одноднівки Вишколу Юнацьких Виховників на "Вовчій Тропі" 1975 р.

ПРОХАЄМО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

● вирівняти негайно залеглу передплату, якщо хтось цього ще досі не зробив; біля Вашої адреси є число, яке вказує, до якого місяця і року заплачена Ваша передплата.

ВАША ДОЛЯ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СУЗІР'Я

В останньому році ми дали один раз у "Юнакові" пророкування на всі знаки сузір'я, виготовлені одною із юначок із гуртка "Акації" з Торонта. Ця рубрика викликала велике зацікавлення та багато запитів наших чи-

БАРАН (ARIES)

21 березня — 19 квітня

Виріши на початку місяця, що будеш робити. Інакше закінчиш його із багато розпочатими проектами, а з ні одним закінченим. Отже, не набирай обов'язків у школі чи в Пласті, яких не можеш виконати. Уважай на свої настрої і не показуй їх іншим. У майбутньому ти будеш приємнішим (-ою) для оточення.

БИК (TAURUS)

20 квітня — 20 травня

Уважай на несподіванки. Це не час робити щось у таємниці, бо все може вийти наверх. Не вмішуйся у проблеми своєї найкращої подруги чи друга, ані свого куреня. Будь обсерватором, а не співучасником конфліктів.

БЛИЗНЯТА (GEMINI)

20 травня — 20 червня

Ти маєш тепер невичерпну енергію і організаційний хист. А що якби так зорганізувати щось у станиці??? Але при усій своїй енергії не забувай про своє внутрішнє "я" і про своїх найближчих!

ПАК (CANCER)

21 червня — 22 липня

Ти маєш тенденцію жити тепер споминами минулого літа, таборів і зустрічей. Кинь це — не згадуй, а жий та думай про майбутнє. Але пам'ятай — не хвилюйся нічим, а старайся про все думати логічно та спокійно.

ЛЕВ (LEO)

23 липня — 22 серпня

Нічого "спеціального" у тебе не діється. Але будь задоволений (-на) тим, що є. Задристість — це ціха левів — старайся її опанувати, зокрема у відношенні до твого найкращого товариша (-ки). Інакше страшиш їх дуже хутко.

тачів (а особливо читачок), чому ми її не продовжуємо. Тож, починаючи цей 1976 рік, даємо знову "пророкування" на перший місяць і будемо старатися їх продовжати кожного місяця.

ДІВА (VIRGO)

23 серпня — 22 вересня

Якщо утримаєш рівновагу та спокій — усе буде добре. Це час родинних і товариських приємностей — радій ними. Маєш нагоду пізнати когось нового на вечірці — правдоподібно це буде хтось у майбутньому важливий для тебе.

ВАГА (LIBRA)

23 вересня — 22 жовтня

Не бийся з вітряками і не старайся переконати кошового (кошову), що ти маєш рацію. Тримай свій темперамент на шнурочку! Чекай і дивися як справи розвиваються, а тоді зможеш усе ще зробити якусь постанову.

СКОРПІОН (SCORPION)

23 жовтня — 21 листопада

Ти ніяк не можеш зважитися перейти зі свят на "звичайні" заняття. Тобі й досі здається, що це вакації, а тут треба працювати! Отже, загнуждай себе і вертайся до дійсності. По кожному святі приходить будень.

СТРІЛЕЦЬ (SAGITTARIUS)

22 листопада — 21 грудня

Тебе чекає більше відповідальних завдань. Є можливе, що виберуть тебе до проводу класу чи куреня. Старайся виконати ці нові завдання якнайкраще — ти це вмієш, але тримайся об'єктивності. Різниця поглядів добра, але повне непорозуміння і сварка ні. Отже, старайся затриматися на половині дороги і знайти компроміс.

КОЗОРИГ (CAPRICORN)

22 грудня — 20 січня

Амбіція — це типічна ціха для людей рожених під цим знаком, — але не дозволяй

тепер, щоб самопевність потягнула тебе далеко, бо можеш програти. Отже, уважай на конкуренцію у школі та в курені. Як маєш дві можливості — вибирай ту, менше ризиковну для тебе.

ВОДЯНИК (AQUARIUS) 21 січня — 19 лютого

Ти маєш ще незакінчені справи з минулого року — викінчи все перед твоїм днем народження у цьому році! У найближчому часі чекає на тебе розв'язка проблеми, а це у твоєму стані здоров'я, при бракові часу через науку трудна справа — отже, краще мати

давні справи полагожені. Приготуйся на надзвичайну оказію чи зустріч при кінці місяця і старайся тоді виглядати якнайкраще.

РИБИ (PISCES) 20 лютого — 20 березня

Ти можеш почуватися погано з початком цього року. Уважай на своє здоров'я. Не будь сміливий (-ва) — це тобі не допоможе! Старайся стати на своєму місці серед товаришів та дома, в родині. Це не значить, що треба силою пхатись наперед — але стояти завжди в тіні також не є захвальне.

МОЛОДЕ ПЕРО

МОЄ ПЕРЕБУВАННЯ У ЯПОНІЇ

Христя Галібей з японською родиною, 1975 р.

Шкільний рік 1974-75 я перевела в Японії. Виїхала у програмі Інтернешенал Феловшіп і хоч якраз скінчила американську середню школу, ходила там до академічної школи для дівчат і одержала диплом. Я жила в японській родині у невеликому місті 150 миль на північ від Токіо, в дуже гарній гірській околиці. Люди там консервативні, утримують старі звичаї. Рано ідуть спати і раненько встають. Одяг має барви та орнаменти приписані для кожного віку. У моїй японській родині були сестра мого віку, старший брат, який живе окремо, мама, тато і бабуня. Ніхто з них не вмів по-англійськи, і тому я хутко мусіла вчи-

тися японської мови, щоб могли порозуміватися.

У школі було трохи важко вивчати математику чи фізику в японській мові, зате було приємно вчитися каліграфії, укладання квітів та брати участь у клубі церемонії чаю. Шкільне життя теж відрізняється тим, що кожна класа має призначені кімнати, умивальню та частину городу, які має після навчання утримувати в порядку, так що джентльменів не потрібно.

Товаришам я хотіла передати щось із українських традицій, теж влаштувала Свят-вечір з деякими нашими стравами. Потім родина переслала мені з Америки приладдя до

писання писанок і цим мої японські товаришки дуже захоплювалися і з великою терпеливістю годинами писали. Тільки боюся, що вони не будуть притримуватися правильних орнаментів ні кольорів.

Ми їздили звиджувати цікаві місцевості, передовсім старовинні міста з історичними пам'ятками, як ось Кіото, Нара і Каруїзава. Токіо, яке назверх подібне до інших великих міст у світі, має теж гарні старовинні палати і садду, які мені показували діти знайомих японців. Ходили ми на прогулянки в гори і на лежачу взимку, але найприємніше було їздити над море на рибу. В малих надморських селах, далеко віддалених від більших міст, життя пливе як у минулому столітті.

За час побуту в Японії я дуже багато скористалася. Пізнала цікаву країну і побут, бо в менших містах люди ще досить міцно тримаються своїх звичаїв, зберігають пам'ятки архітектури. Привезла я із собою не тільки гарні спомини, але різного роду народні вироби. Передовсім ляльки. Тому, що була не туристкою, а жила майже рік як член родини, то навчилася трохи мови і способу думання японців, що мені допоможе у студіях лінгвістики та історії народів східної Азії.

Ст. пл. Христя Галібей

СЬОМЕ: "НЕ КРАДИ"!

Був ясний, соняшний ранок, і велика крамниця з харчами стояла пустою. При касах продавчині попивали другу каву, чекаючи на певних покупців, а управитель у своїй будці завзято телефонував.

Я ухопила візок на закупини ще раз пройшла оком листу речей, яку записала дома. "Ага, — горіхи на рогалики для Юрка" — пригадала й увійшла у знайомий добре перехід між рядами тістечок та цукерками й різномірними горішками, очима шукала волоських горіхів. У цій хвилині мій зір мимоволі спинився на двох постатях, що стояли біля цукерків і шоколад та прихвилью упихали до підручних великих торб одні за одними пачки із солодощами. Це були дві молоді дівчини у типічних, синіх "джінсах" із довгим простим волоссям, віком десь 17-18 років.

Моя присутність у пустоті поза нами переділі їх зовсім не зворушила і вони, закінчивши наповняти свої торби, пішли далі.

Я незабаром зробила свої закупини і наспіла до каси саме тоді, як мої злодійки преспокійно поклали на ляду свій "товар": одну пачку гуми

до жуття і малий слоїк горіхрової олії. Коли вони заплакали, перейшли біля каси до виходу зі своїми повними крадених речей торбами через плече, я не витримала і вголос поспитала: "Вам не соромно виходити з торбами крадених солодощів?"

Вони, іронічно усміхаючись, поглянули на мене й в унісон відповіли: "Ні, ані трохи!" — та далі сміючись вийшли з крамниці.

— "Чого ви хвилюєтеся, пані?" — запитав управитель крамниці, піднісши голову над телефоном — "таж це на порядку дня такі випадки. Усі крадуть, хто б робив із цього трагедію..."

А все ж я довго не могла забути цього дрібного інциденту. Передумувала, розповідала знайомим і дивувалася байдужності оточення — батьків, спільноти, що не передають дітям підставових засад чесноти і розуміння гріху. Але у моїх роздумуваннях останній акорд був усе таки оптимістичний: "Ціле щастя, що наша дівчата і молодь не така!"

Ми зустрілися з подругою Л. як завжди, так і цього

тижня у пластовій домівці. Її звичайно погідне обличчя було сумне і немов згасле.

— "Що з тобою? Хвора, — чи дістала якусь погану вістку від родини?"

— "Ах, ні — але мені трапилася велика прикрість. Знаєш, мені саме передали зібрані гроші на святочні пачки для наших людей поза залізною заслоною..."

— "І ти їх може загубила?" — перебила я.

— "Ні, куди гірше. Я залишила торбинку із ними на п'ять хвилин у своїй клясі у школі українознавства і..." — її голос заломився — "хтось їх вийняв. Що це була велика сума, не важне, якось віддам зі свого заробітку, — але що це зробили наші, українські діти, у яких я так вірила і вкладала досі ціле серце — це страшно... Чому???"

Я не могла потішити своєї подруги і не знала, як повернути її віру у "наших" дітей, коли сама питала себе: "ЧОМУ???"

Чому "наші" діти починають красти, як ці інші? Чи батьки не навчили їх підставової життєвої чесноти?

О-КА

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

● Дорогий "Юначе"!

В останньому числі "Юнака" Ви помістили дуже цікаву статтю про гітару, її розвиток та удосконалення. На жаль, автор описав тільки два роди гітар: звичайну-класичну і гавайську. Було би дуже цікаво, якщо би він, або і інший знавець у цій ділянці, описав ще інші роди гітар, крім цих двох. Деякі можли-

вості могли б бути: акустична гітара — яка відрізняється від класичної тим, що має залізні струни, електрична, — звук якої є побільшений голосниками, басова гітара, — яка має чотири грубіші струни і видає нижчий звук і більш модерна т. зв. "слайд" гітара, яку вживається при допомозі залізного дрючка.

З пластовим привітом СКОБ!

Пл. скоб Олесь Кузишкін

КУРІНЬ „КНЯГИНІ”

(26-ий УПС і 24-ий УСП)

Курінь “Княгині”, якого осідком є місто Філядельфія, США, був зорганізований у травні 1968 р. з колишніх пластунок, які з різних причин, чи то студій, чи родинних обов’язків перестали бути активними у пластовому уладі на короткий час. Він у протилежності до інших почав свою дію як курінь сеньйорок, а щойно з часом вступили до нього старші пластунки та створили 24-ий курінь УСП. Метою праці цього куреня стала допомога Пластовій Станиці у Філядельфії у веденні виховної праці, як теж поміч у влаштуванні пластових імпрез та забав.

Упродовж свого шестилітнього існування членки куреня “Княгині” давали доповіді і гутірки для новацтва та юнацтва з ділянки національного та звичаєвого життя нашого народу: як відзначення національних роковин, чи про різдвяні і великодні звичаї нашого народу, що мало на меті поглибити знання наших дітей про Україну, якої більшість із них не бачила.

Беручи активну участь у всіх пластових імпрезах станиці, як базарах, фестинах, забавах, чи малярських виставках, членки куреня “Княгині” уклали не одну фінансову цеголку на сплату боргу Пластовій Домівки у Філядельфії.

Багато праці додали членки куреня під час показу народного одягу на 60-літті Пласту (ЮМПЗ), який відбувся на Вовчій Тропі у серпні 1972 р., та викликав таке незабутнє враження у присутніх.

“Княгині” із заробітку на одному із пластових базарів уфундували пластовий прапор для 11-го юнацького куреня ім. Мстиславича у Філядельфії, який врочисто передано куреневі до вжитку дня 23-го листопада 1969 р. під час святкування 20-ліття Пластової Станиці у Філядельфії.

Після трагічної смерти пл. сен. Ярослава Лучканя — Вихора ЧМ, членки зорганізували новацьку забаву, дохід з якої передано на фінансово-стипендійний фонд для дітей бл. п. пл. сен. Я. Лучканя.

Членки куреня не обмежують своєї праці тільки для Пласту та Пласприятю, але протягом довшого часу опікувалися одною незалежною родиною у Філядельфії, збираючи для неї грошеві, харчеві й одяжні пожертви, а згодом допомогли цій родині одержати міську допомогу.

Під сучасну пору курінь “Княгині” нараховує 28 членок-сеньйорок та старших пластунок. Усі вони беруть активну участь у громадському житті української філядельфійської громади, займаючи часто провідні становища, як також багато з них далі активно працює на різних виховних постах станиці та крайового проводу.

Багато із “Княгинь” вже мають своїх дітей у Філядельфійській Пластовій Станиці. Вони є членами УПН, УПЮ і УСП і своєю пластовою поставою та працею викликають пошану та респект нашого суспільства.

МОЖНА БУТИ ЖУРНАЛІСТОМ І В 13 РОКІВ ЖИТТЯ

Останнього літа одна із великих американських газет в околиці Нью-Йорку подавала незвичайно цікаві інформації у своєму науково-природничому кутику п. н. “Усе довкруги нас”.

Яке ж здивування було читачів, як показалося, що автором є 13-річний хлопець Александер Гольдовський, який став попри свого молодого віку постійним кореспондентом цієї газети. Свої статті він пише рукою і треба їх комусь переписувати на машинці й справляти мову (до чого сам відкрито признається), але знімки та рисунки робить сам.

Він пише про рослини, що ростуть у довкіллі, про “мандруючий” пісок над океаном, про камені й мушлі. Найбільше цікавить його, однак, ботаніка, і з цієї ділянки пише найбільше статей. Ви можете довідатися із них, як зробити чай з квіту конюшинки, як спекти хліб із висушеного коріння приморських трав тощо.

Але найцікавіше для нас, що можна вже, маючи 13 років, дописувати до поважної преси, якщо мається до цього знання та інтелігенція. Отже, як бачимо, вік не є перешкодою до успіху.

“СПОМИН ХРЕСТОНОСЦЯ З ПРОГУЛЯНКИ ДО ЄВРОПИ”

“Слідами Одисея” помандрувала група молодих людей під доглядом п. Ліщинського до Європи. Довго чекали на відлет, який із технічних причин був дуже спізнений. І от нарешті поза нами світла Нью-Йорку, і ми трохи стривожені, бо багато з нас перший раз їде літаком, але відвага перемагає і незабаром розпочинаються жваві дискусії. Літан приземлився у Франкфурті на другий день після обіда, де на нас чечав автобус і ми поїхали до Мінхену. У Мінхені привітали нас студенти Рідної Школи: мали спільну вечерю. Того самого дня подалися далі в дорогу, через Альпи до Інсбруку. Чудові краєвиди, вічний сніг на вершинах снелъ, а в долині оселі із стрімкими готицькими вежами церков. В Австрії ми не затрималися довго, прогулянка пішла верхами Альп до Італії. Скільки сміху, нарікань можна було почути в автобусі, але назагал було дуже цікаво. Перед очима пробігали образи, для мистецького ока чудове поле попису, але ми неспонійно кидали погляд із одного вершка на другий, бо пропасть була тут біля нас. До Фльоренції прибули на три-денний побут. За той час звиділи деякі історичні пам'ятки, а відтак у дальшу дорогу до Риму.

Тому що в Римі відбувався Україн-

ський День і Святу Літургію в Базиліці св. Петра служив наш Блаженніший, нам припала почесна функція, а саме: у пластикових одностроях тримати стійку. На другий день оглядали св. Софію, а ввечері були на Українському концерті. Багато є до оглядання у старовинному Римі, як от — Форум, Замок Ангела, натакомби, чудові парки і водограї Тіволі. Звиділи Ватикан, Новий Рим, а подорожі до Помпеї — Везувій та руїни святині Аполля. Дорога далі пішла на острів Капрі і руїни палати Тиберія.

У місті Бріндізі нічним кораблем, на який забрали наш автобус, ми подалися до Греції, до міста Калямбака. У тому містечку є безліч монастирів, які побудовані на скелях, як орлячі гнізда. В Афинах ми були свідками комуністичних демонстрацій, тому нам було заборонено виходити на місто. Багата Греція в минавшину і багато в ній пам'яток. З Атен виїжджаємо до Тріполіс, а дальший шлях веде через Олімпію до Бріндізі назад до Італії.

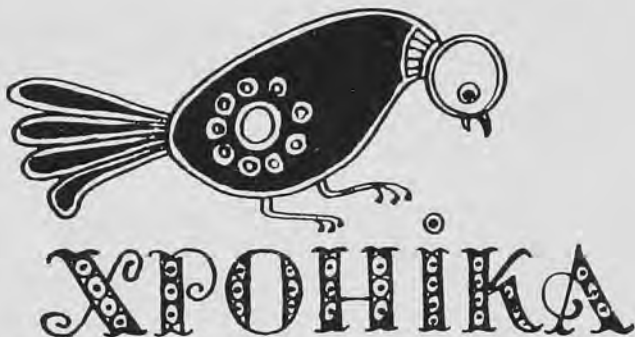
Побували в Риміні, Сан Маріно, і через Подуа до Венеції. Там немає звичайної комунікації поверхнею, а скрізь водяні шляхи. Гондолі входили танож у наш плян прогулянки. На майдані св. Марка безліч голу-

бів і всюди люди дуже привітні. Чудова палата Дожів. Залишаємо Італію і назад через Австрію до Мінхену. Увечері зустріч із учасниками студентської конференції, яка під ту пору відбувалася в Мінхені. На другий день у неділю поїхали всі спільно до церкви, а відтак на пластову оселю. Після обіду оглядали місто, а на другий день прогулянка до Хімзее та Берхтесгадену.

Зближався кінець нашої мандрівки, бо 5 серпня прощаємо Франкфурт, а на другий приземлилися в Нью-Йорку. Такий чудовий шлях уперен Європи, так гарно обдуманий плян, ми всі завдячуємо провідникові і організаторові нашої прогулянки пп. Ліщинському і Кордубі. Від нас усіх учасників щире Спасибіг. Надовго залишиться спомин і дружба молодих людей, які злетілися із цілого східного побережжя, щоб піти “Слідами Одисея”.

Ст. пл. Володимир Мисьнів

ХРОНІКА

ЛИСТ ДО ЮНАЧОН — УЧАСНИЦЬ ТАБОРУ "ДУХ ЧАСУ"

Дорогі юначки!

Минулого року я вперше зустрілася з Вами при вогнику на Вашій чікагівській оселі "Беркут". Чомусь від того часу не могла про Вас забути. Як тільки вернулася після вакацій до школи, почала вже планувати для Вас табір у 1975 році. І моя мрія зустрітися знову з Вами здійснилася.

Переглядаю свій альбом зі знімками з минулого літа та й ще раз переживаю ті незабутні радісні хвилини з Вами серед лісів і галявин на оселі "Беркут". Пригадайте собі, як то було, заплющіть очі й переживайте ті хвилини знову зі мною...

26. 7. 1975. Приїхали всі на оселю — ви майже усі з Чікаго, а зате члени проводу із цілої США і навіть Канади. Як радісно ви віталися зі мною — ніколи цього не забуду. Розтаборилися — але не було досить шатер. Що робити? Наш "Муха" поїхав до "Кемп Фаєр Герльз" і позичив величезні шатра. Так виспали в них кілька днів. От виробляли ви там збитки! І подружки якось нічого не чули? Може ви не виспалися — але як так приємно бавилися, то яка різниця?

Перший тиждень ви всі так нарікали — забагато гутірок, заважкі піонерка! Нема хвилини на відпочинок! Але забули, що на купіль було призначених аж дві години на день? А як приємно було опісля подивляти на такому високому архітектурному рівні будівлі. Яка прекрасна була капличка за пляном Д. Гірняка у новому стилі "макрамей" зроблена за поміччю вузлів. Ворто було і помучитися на гарячому сонці!

30. 7. 1975. Хрещення табору — опівночі тихий аларм і похід над озером. Там привітали нас братчики зі своєю "оркестрою" — "Цибуляні підпахи" і пригравали нам цілий час. Заводив братчик Іван — "Окса... но... о...!", братчик Гірі вигравав на

Учасниці триденної прогулянки до
"Монтело"

Карнавал: Новани оглядають костюми Ірці Тначун (гавайна) та Ангелини Плеснани (відьма).

своїх бубнах, а братчики "Джо" і "Сем" так виспівували! А які подарунки ми дістали — чи пригадуєте?

1. 8. 1975. Кінець першого тижня, — ми поділилися на дві групи: молодша пішла на прогулянку до "Льоренц Крік" (3½ миль), а старша до американського табору "Тіялака" (приблизно 5 миль). Не так виглядало на "Тіялака", як на "Беркуті" — як можна мати табір без прогулянок, упоряду, лятрини в лісі, а зате з нанойками, кіньми до їзди верхи і автами на довші мандрівки? А передусім, що за табір, де не вміють співати! Як вони любувалися нашим, здавалося б безконечним запасом пісень, які їхні очі зробилися великі, як почули, що ми прийшли пішки до них та будемо пішки й вертатися! Запросили ми таборовиків до себе,

підготували танці, навчили "аркана" і нашу улюблену пісню: "Хочу стати чорноморцем".

7. 8. 1975. Прогулянка на коні. Молодші думали, що не перейдуть цих 11 миль, але знали, що інакше не будуть мати нагоди їхати верхи. Співали ми цілу дорогу та зайшли на місце за 2½ години! Ніхто не перевтомився, а дорога видалася така коротка. А після їзди приїхав "Муха" тягаровим автом, упакував нас усіх до нього, заповняв дах над головами, і ми з криком та співом поїхали до табору. Але нас піднидало — немов на карузели!

8. 8. 1975 "Карнавал". Цілий день ви підготували гри для нованів і братчиків, розмальовувалися, робили собі костюми. Пам'ятаєте той шоколадовий торт, що подружки спекли? Ще із цукровою поливою. І кого нею обсмазували? Пам'ятаєте, як пишно Соня виглядала? Як вона облизувалася і як хутно бігла взяти туш? Якого гарного мали ми чортина (Таїса Б.) і яку страшну відьму (Ангелина П.), як лізли по табірці двоє пузатих Дарна А. і Софійка С., а Марічка М. і Христя Б. — такі підмальовані, скільки фантазії!

9. 8. 1975. Показова ватра в честь жінок-політ'язнів. Яке це було велике пережиття: стояти мовчазно, дивлячись як падав у ватру вінок і слухати слів подруги: "Складаємо цей вінок на ватру як доназ нашої підтримки невмирущої боротьби усіх українських жінок-політ'язнів, що тепер у тюрмах і концтаборах Советського Союзу. Нехай ці іскорки і дим цього животворчого вогню полинуть в Україну і підкріплять на душі усіх жінок, що караються за те, що так мужньо борються за свободу нашої Батьківщини!"

10. 8. 1975. День Пластунки — показовий упоряд, що так довго ви вправляли, танці, вежі, прегарно оформлена газетна і знімки. Яке довге ви мали дозвілля — що навіть швидше всі повернулися до табору!

І вкінці останній тиждень табору із трьома прогулянками: одна із нічлігом для наймолодших, дводенна до

"Брукс" для середущих і для найсташих на 40 миль до містечка "Монтело", де спали під голим небом, повним зірок. Ще тепер читаю у ваших листах про ваші спомини з цього вечора, із тієї прогулянки. Швидко добіг наш три-тижневий табір до кінця. Скільки є ще пригод, про які я не згадувала, а може ще й таких, про які ніхто з проводу не знав. Нічого — деякі речі краще нам

не бачити — добре, що вони залишилися вам приємним спомином.

І знову я думками приготавляюся до наступного табору. Не знаю, де доведеться таборувати. Може знову з подругою Аретою і з вами на "Беркуті"? А може десь далеко від Чінаго? Але де б я не була, хочу, щоб ви знали, що я часто про вас думаю і ніколи не забуду наші спільні хвилини на таборі в 1975-му

році. Нетерпеливо чекаю зустрічі з вами, дорогі юначки, на пластовому таборі, при палаючому вогниві дружби.

Снобі!

**Ст. пл. Оля Загребельна
з Торонта, Канада**

(заст. комендантки табору УПЮ-ок
"Дух часу")

"ЯЛИЦІ" ГОСТЯТЬСЯ І ТАБОРУЮТЬ...

"Buenos Dias".

"Щиро запрошуємо Вас на мексиканську вечерю" — так звучало запрошення від нас до гуртка "Вовни" з Гамільтону. Юнаки приїхали і привітали нас квітами і чоколядою.

"Сідайте, просимо! Візьміть собі смажену картоплю!" — хтось пропонує.

"Чекайте хвилину! Я хочу зробити кілька знімок" — обізвалася подруга.

"Ой ні!"

Але ми тани позували, як бачите.

Час їсти. Просимо до буфету. А там меню: риж, "енчалада, насероль, чілі кон карне", горіховий торт, мексиканські поцілунки, зимний чай.

Посідали ми й їли, і їли, і їли. Раптом "цин". Подруга зробила ще одну знімку, і ще одну, і ще одну...

Вечеря відбулася в приємному настрої. Павло Небесний нас розвеселяв жартами про своїх сусідів Еміля і Гарієта. Довго говорили і не зважали, що сонце вже зайшло.

Павло: Я думав, що ми йдемо ввечері на матуральну.

Орися: Може б ви хотіли тут залишитися.

Богдан: Ні! ні-і-і!

Павло: Ні!

І після того дівчата побігли та швидко передягнулися. Приїхали до залі на вул. Крісті, де відбувалася матуральна забава. На дворі було вже зимно, повівав сильний вітер. Зайшли всі до тісної залі.

Андрій: Ходімо знайти стіл.

Орест: Та де його знайти? Тут нема місця.

Богдан: Я тут нікого не знаю. Ти шукай стола.

Павло: Я теж нікого не знаю.

Але місце тани знайшли, разом усі посідали. Вечір швидко минув.

Перед мексиканською вечерею: перша на переді Марта Мансимець, Орися Созанська, Христя Жаровська, Галина Бенеш, Анна Бенеш — усі з гуртка "Ялиця".

За цей короткий час ми всі пізнали один одного і наша зустріч минула зашвидко.

Ми мусіли поспішати додому, бо другого дня юнацтво Торонта збиралося на дводенне Свято Весни.

Другого дня після Богослуження у Свято-Миколаївській Церкві юнацтво виїхало автобусами на Пластову Січ.

Кожний курінь розтаборився окремо. Наш гурток мав два шатра. В одному спало нас п'ять, а в другому ми тримали свої речі. Це друге шатро називали ми "недоступне шатро".

Увечері усе юнацтво зібралось на ватру. На ватрі були різні жарти, ми співали пісні, а один пан розповів нам віршем про пригоду юначки. По

Мексиканська вечеря. Стоять спереду до заду: Ігор Руницький, Галя Бенеш, Орися Созанська, Орест Кобилянський, Марта Мансимець, Павло Небесний, Анна Василян, Андрій Руницький, Христя Жаровська, Богдан Боєчко.

ватрі майже всім юначкам випало мати стійку. Стійкові юначки, хоч змучені, але добре обороняли свої табори й юнаки не могли напасти на нікого. А може хлопці були дуже помучені.

У понеділок перед обідом наш гурток мав теренову гру для куреня. Юначки були поділені на три групи і кожна з них мала чимшвидше перейти через пункти та повернутись до табору. Усі три групи прибули до табору майже одночасно, різниця була всього одна хвилина.

По обіді дівчата відвідали табори юначків, а юнаки гостили у таборах юначок. Усі табори докладно перевірили подруга кошова Христина Бо-

Зліва на право: Аня Василян, Галина Бенеш, Христя Жаровська, і Марта Максимець, під час Свята Весни, 1975.

любаш і друг кошовий Роман Зазуля. Вийшло, що наш XVI курінь і III курінь юнаків були найчистіші.

Так швидко проминули два дні Свята Весни й ми вирушили назад до Торонта. На щастя цього року наше свято мало чудову погоду — всі гарно опалились і дощ не падав. Бага-

то споминів маємо ми з минулорічного дощового Свята Весни, маємо багато також і з цього річного.

Пл. прих. Анна Василян
Гурток "Ялиця", XVI Курінь, Торонто
Пл. уч-ці: **Марта Максимець, Христя Жаровська, Оріс Солянська, Галина Бенеш.**

ЗДОБУТТЯ НЬЮ-ЙОРКУ

Бруклінський міст у Нью-Йорку.

Бірна в Нью-Йорку.

Летовище

У підземці.

верт. В ньому був лист шифром. Пізніше цей шифр виглядав дуже просто, але спершу юначки ніяк не могли його відчитати. Він був побудований на українській азбуці, тобто 1 — це а, 2 — це б, 3 — це в і т. д. І до цього юначки відразу взялись, але якось слова не мали сенсу. Очевидно, бо треба було кожне слово читати навпаки. А лист говорив про те, що кожний курінь має здобути місто. А щоб здобути важливі пункти міста, треба принести з того пункту або брошуру, або знімку члена куреня на тлі того пункту. Отже — взялись до зроблення листи найважливіших пунктів Нью-Йорку — підземки, летовища, пристані, банки, школи, лікарні, мости, бір-

жа, ратуш... А їх стільки! Ніяк не можна було закінчити листи. Часу на це два тижні. Отож — курінна побігла до гуртків і розділила, хто що має "здобути".

Надійшла п'ятниця, 31-го жовтня — реченець закінчення змагу. В домівці рух — прибігають гурткові і приносять трофеї. Курінна команда швиденько все це приліплює на картони, сортує, підписує і зчіплює в одну книгу. Уля — хронікарка, принесла виготовлену вдома окладинку з мапою Нью-Йорку. "Троянди" — найбільше находились і принесли цікаві здобутки. Ось вони з таблицею "2-ий курінь" здобувають міст до Брукліну — важливий стратегічний пункт (знімка ч. 1).

А тут вони перед біржею... (знимка ч. 2). "Барвінок" — здобув лєтовище (знимка ч. 3) і підземку (знимка ч. 4). Інші гуртки принесли брошури та реклями тощо. Наймолодші "Блискавки" приємно заскочили своїх старших подруг, коли принесли повно брошур із

шпиталів та банків і шкіл.

**

В неділю, 2-го листопада — на Станичному Апелю вкінці проголошують вислід змагч. І хто здобув перше місце? Хто здобув Нью-Йорк? 2-ий курінь ім. Лєсі Українки.

ПЛАСТОВИЙ ФЕСТИН

Фєстин пластової станиці Нью-Йорк відбувся 16 жовтня 1975 р. на оселі "Верховина".

Ст. пл. Роман Юзенів забавляв усіх, ведучи програму при допомозі мікрофону і голоснина. Ось він переводить інтерв'ю зі ст. пл. Дарною Баналець.

2 Нурінь юначон мав столики з виграшами. Хто витягнув карточку з числом — вигравав різні речі.

Було холодно, тому всі радо брали участь у перегонах рядами.

18 Нурінь УПЮ-он давав можливість здобути гарні іграшки. Вимога: "поголити" апаратом до голєння на-милений плястиновий бальон тан, щоб він не тріс!

**

Внінці проголошено вислід голосування, і тан:

Крєля Фєстину — Оксана Ярема з цвїтами — 2 Нурінь УПЮ-он.

Дружини Крєлі — Оксана Нуровицьна і Наталка Іванчун — 2 Нурінь УПЮ-он.

Зліва — Крєля минулорічного фєстину — Оксана Михайлів — 2 Нурінь УПЮ-он.

(Ви зверніть увагу, скільки в 2 Нурєні Оксані!)

ЯК ПРАЦЮЮТЬ ЮНАЧКИ З 38-го КУРЕНЯ УПЮ-ок ІМ. МАРУСІ ТАРАСЕНКО

Співучий гуртот "Кобза" з диригентом Андрієм Фармігою.

38-ий Курінь УПУ-ок ім. Марусі Тарасенко на святі Юрія із здобутою чашею за 1-ше місце у змаганнях.

Пластові юначки в Пассейку працюють, змагаються і плекають національні та пластові традиції. У "Юнаку" часто читаємо про діяльність і гарні успіхи юнацтва. Це заохотило і нас написати про себе. Старші юначки з нашого Куреня, крім пластової праці по гуртках і в Курені, працюють сестричками і впорядницями. Наш Курінь дружній, зжитий між собою і тому вся праця проходить жваво, із завзяттям. Плекаємо традиції тим, що ходимо колядувати, виводимо гагілки, вміємо народні танки, танцюємо, співаємо і деклямуємо. На всіх громадських імпрезах виступаємо з мистецькими точками. На літературних вечорах Союзу Українок рецитуюмо поезії. У змаганнях на Святія Юрія в 1974 і 1975 роках наш Курінь здобув 1-ше місце. Кожного року беремо участь у легкоатлетичних змаганнях, що їх проводять старшопластунські курені "Чорноморці", "Червона калина" і "Спартанки". Два останні роки ми були першунями в легкоатлетичці. Маємо відбиванкову дружину, беремо участь у пластових спортивних турнірах. У 1974 у змаганнях в Гобокен, Н. Дж., ми здобули 1-ше місце, а в спортивних ігрищах на оселі СУМА в Еленвіл, США ми здобули кілька перших, других і третіх місць у легкоатлетичці в 1974 і 1975 роках.

Взимку їздимо на прогулянки до Гантеру на лещата.

Уже п'ять років діє в нашому Курені співочий гуртот "Кобза". Хоч члени його змінюються, (бо переходять до старшого пластуна і перестають співати), але прибувають молодші. Хором проводить наш улюблений і нами дуже шанований п. Андрій Фарміга. Маємо різномантний і великий репертуар пластових, стрілецьких, повстанських і інших су-

часних пісень. Співаємо при супроводі гітар. Головніші наші виступи: на українських громадських імпрезах в Пассейку, на українському фестивалю в Літньому Державному Мистецькому Центрі в Нью Джерзі, на з'їздах станичних у Нью-Йорку і кошових у Пассейку, на з'їзді туристів в Україну; і кожного року їздимо до ветеранської лікарні з різдвяною програмою. Там ми пізнали українських ветеранів.

Тепер наш хор найкраще зіспіваний і тому, щоб завершити нашу працю і мати пам'ятку з наших юних літ, ми нагнали платівку. Це завдячуємо праці нашого невтомного диригента. Платівка буде готова ще цього року. Якщо Читачі бажають почути, як ми співаємо, придбайте нашу платівку "Кобза".

У квітні цього року ми улаштували вечірку для юнацтва з метою пожвавлення товариського співжиття і придбання грошей для "Юнака". Вечірка вдалася і весь дохід в сумі \$100.— пересилаємо нашому "Юнакові", бажаючи йому якнайкращого розвитку. Скоб!

Пл. розв-ки Дарія Бакалець і Ореста Федун

Ваше пластування, Дорогі Юначки з 38-го Куреня УПУ-ок ім. Марусі Тарасенко, може послужити як зразок для інших куренів. Цей Ваш звіт не тільки приємно читати, але й незвичайно корисно з ним познайомитись кожному, зокрема молоді. Гратулюємо за всебічну, повну всесторонніх виявів Ваших зацікавлень і здібностей, діяльність. Хай же Ваша праця, стиль Вашого життя, дає Вам ще більші успіхи, ще більше радості. За подарунок для "Юнака... сердечно дякуємо. Він дуже на часі. Скоб!

Редакція

16-ті ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ПЕРШОСТІ УСЦАН ЗА НАМИ

У днях 23-го і 24-го жовтня 1975 р. відбулися на оселі СУМА в Еллен-вілл, Н. Й., традиційні вже, 16-ті з черги, змагання за легкоатлетичну першість спортсменів Америки і Канади. Змагання започатковано дефілядою молоді з 9-ти спортивних осередків обох країн та учасників вишкільного табору СУМА — разом у числі біля 400 молоді. Число і постава молоді робили приємне враження, а особливо група Пласту з Торонта у своїх зелено-жовтих одностроях.

Управі Оселі СУМА, а особливо панам Ярославів Петрикові і Мирославів Шміглеві (голови Головної Управи СУМА) належить признання за їх запевдливу і енергійну працю для того, щоб якнайбільш успішно перевести змагання. У висліді їхніх старань запанувала під час змагань товариська і мила атмосфера, чим справлено минулорічні недотягнення.

Змаганнями проводили Володимир Ігнатович, провідник, Олександр Желтвай, головний суддя, і Ярослав Хоростіль, секретар.

У перший день змагань погода була сприятлива і завдяки тому змагання проходили пляново і справно. У суботу можна було теж зауважити більше зацікавлення змаганнями ньюйоркських українців, і можна було сподіватися, що коли б в неділю не впавав зливний дощ, велика кількість гостей була б відвідала змагання. Важкий і безупинний дощ, що падав від вчасного недільного ранку, поставив провідників Пласту і

СУМА перед дилемою, пускати чи ні молодь на залиту водою площу з бікненою, бо відповідальність за безпеку молоді була для провідників надто важкою. Та, по одногодинних нарадах і ваганнях порішено такі змагання продовжувати. І на щастя, з моментом прийняття такої постанови — хмари прорідилися, отже, можна було програму продовжувати. Змагання, не зважаючи на мокру бікню і площу, набрали великого завзяття, бо й Пласт і СУМ з Торонта мали рівні сили і в загальному точкуванні йшли рама об рама. В рядах СУМ-у чотири змагуни відзначалися всесторонньою вмілістю. Шістнадцятирічний, 215-фунтовий Чамбул Любомир здобув у суботу всі перші місця в метях, а в неділю, своїми здібностями почав перемагати теж у бігах. Приємно було приглядатися акції цього завзятого й надійного українського молодця-спортсмена.

В рядах Пласту ніхто так помітно не відзначався як одиниця, зате всі змагуни і змагуни, студенти середніх і вищих шкіл Торонта і околиці — своїм завзяттям і бажанням здобути для своєї групи якнайбільше точок — творили, як цілість сильну конкуренцію для сумівців і, якщо б не чотирократне рішення суддів у користь команди СУМ — першуні-переможцем у загальному точкуванні стали б торонтонські пластуни. Про це свідчить дуже мала, бо всього 12 точкова різниця загального точкового здобутку, який представляється як наступне:

1. СУМ Торонто 531 точок,

2. Пласт Торонто 519 точок,
3. Пласт "Чорноморці" 238 точок,
4. СУМА "Крила" Чікаго 136½ точок,
5. УАСТ "Черник" Дітройт 124 точки,
6. СУМА "Крилаті" Йонкерс 52½ т.,
7. Пласт Клівленд 52 точки,
8. КЛК Нью-Йорк 10 точок,
9. УСТ "Чорноморська Січ" 8 точок.

Трофей для переможця у групі дівчат здобули пластуни з Торонта,

Трофей для переможця у групі юначок здобули сумівці з Торонта,

Трофей для переможця у групі жінок здобули сумівці з Торонта,

Трофей для переможця у групі хлопців здобули сумівці з Торонта,

Трофей для переможця у групі юнаків здобули сумівці з Торонта,

Трофей для переможця у групі мужчин здобули пластуни "Чорноморці".

Нагороду для найвизначнішої змагуни признано Богданні Долішній, Пласт Торонто, а таку ж саму для найвизначнішого змагуна признано Володимирові Книгиничному з торонтонського СУМ.

Золоті медалі для Пласту Торонто здобули: штафета 4 x 100 м. Плавюк О., Махно Н., в групі дівчат, штафета 4 x 100 м. Мазяр Г. в групі юначок, та Жаровська Х. і Б. Долішна (новий рекорд) у групі жінок.

Ковалик Мирон, у групі хлопців, Мороз П., Цибульський М. у групі юнаків та штафета 4 x 100 м. Лотоцький І. (дві) і Лучнів Ю. у групі мужчин.

Петро Яцин,

референт спорту Пластової Станиці
Торонто

ЧИ ГРАЄТЕ У "ФРІЗБІ"?

Метання літаючим легким диском, що виконаний з пластики — є спортивною грою з різними відмінами, що поширюється тепер у прискішеному темпі. Міжнародне Товариство Фрізбі має вже 70,000 членів на американському й європейському континентах. Гра у Фрізбі полягає на тому, щоб кинути "дискон"

так далеко і високо, щоб супротивник не міг його зловити. З правила грають дві дружини по п'ять осіб.

Але хто хоче довідатися точніше про історію цього спорту, його розвій та рекорди, цю можливість дає книжка д-ра Стенсіла Джансона, що нещодавно появилася в

США. Там знаходяться всі інформації про різні роди цієї спортової гри, як теж ствердження д-ра Джансона, який з професії є психіатром, що метання літаючим диском впливає дуже добре на психічну депресію.

Цікаво було б знати скільки пластунів грає "Фрізбі" та чому?

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що йї на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow
Detroit, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

**В п'яту болючу річницю
відходу у Засвіти нашого улюбленого і незабутнього
Мужа, Батька і Дідуня
св. п.**

пл. сен. РОМАНА КЛОСА
складасмо \$50.00 на пресфонд "Юнака"
Ірина Клос — дружина, діти і внучок
Лорейн, США

АРКА ЗАХІД

це не лише
**модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,**
але також
справжній мистецький осередок
для обслури українців Торонта та дооколичних місцевостей.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивши, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto 21, Ont.
Telephone: 762-8751

**ПРОХАЄМО ЗАПЛАТИТИ ПЕРЕДПЛАТУ
ЗА „ЮНАКА”**

Хибна бизнесова практика ранить кожного

Ось що Онтаріо робить для Вашої охорони

Ми маємо нове право в Онтаріо, яке називається БИЗНЕСОВИЙ АКТ ПРАКТИКИ. Його мета — стримати нечесні бизнесові практики в продажі для публіки. Ось що право каже:

- Воно забороняє фальшиві, ошуканчі або хибні практики в продажі продуктів і обслуговування,
- Воно забороняє вживати вищі ціни, нечесні контракти і методи підвищення цін,
- Допомогає людям дістати гроші з поворотом, якщо продавець підприємств вживав нечесні способи в тому.

Провінція Онтаріо хоче, щоб ви дістали ваші гроші, варті того, що ви закупили. Видаткові речі, як авто і дома вимагають дещо подумати, і уряд Онтаріо приготував декілька зразків брошурок, які вам пояснять, на що звернути увагу при нагоді купна, і що зробити в тому напрямі:

“Купуйте авто”

“Купуйте дім і посілість”

“Купуйте кондомініум”

“Позичаєте на моргедж”.

Ви можете також отримати брошурку п. заг. “Баянс на маркеті — довідник для споживачів Бизнесового Акту Практики”.

Якщо бажаєте мати копію одної з тих брошурок, або бажаєте подати звіт про нечесні бизнесові практики, пишуть до:

Ontario Consumer
Queen's Park
Toronto, Ontario M4Y 1Y7

Ministry of Consumer and
Commercial Relations
Sidney Handleman, Minister

Province of Ontario

William Davis, Premier

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим покупцям і прихильникам

„Броди“

КРАМНИЦЯ М'ЯСНИХ ВИРОБІВ

Поручає українським покупцям
свої найкращі м'ясні продукти.

В л а с н и к и :

С. САВЧУК

В. ГАЛАГАН

BRODY MEAT PRODUCTS, INC.

96 Second Ave., New York, N. Y. 10003
Tel.: (212) GR 5-5052

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є

DELTO SPORTSWEAR CO.

136 First Ave. (bet. 8th & 9th Sts)
New York, N.Y. 10009 228-2266

мас на складі різного рода товарі до висилки на УКРАЇНУ. Також в нас є великий вибір: кераміки, друкованих обрусів і серветок.

Власник: Роман Іваницький

**Szonk →
Rusyeh**

- * Cloisonné Enamel
- * Enamel Icons
- * Enamel Constructions
- * Enamel Paintings
- * Enamel Sculptures

Norm Enamel Art Gallery

13 East 7th St. (Bet. 2nd & 3rd Ave.)
New York, New York 10003

у Книгарні «АРКА»

НАЙДЕТЕ

- ЦІКАВІ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ
- газети, журнали
- шкільне приладдя
- великий вибір гарних подарунків на різні okazji.

Просимо зайти до АРКИ

48 E. 7th Street, New York, N. Y.
Tel.: 473-3550

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

щирі привітання і найкращі побажання
Веселих і щасливих Свят
пересилає усім

Вельмишановним Покупцям, рідні
й приятелям

**ЮЛІАН БАЧИНСЬКИЙ
EAST VILLAGE MEAT MARKET
& DELICATESSEN, INC.**

139 Second Ave. (btw. 8 & 9 Streets)
New York, N. Y. 10003
Tel.: CA 8-5590

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

щирі привітання і найкращі побажання
Веселих і щасливих Свят
пересилає

(212) 254-8779 Established 1920

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue New York, N. Y. 10003
Worldwide Airline & Ship Tickets — Cruises
Foreign & Domestic Tours — Car Rentals
send for our

1976 "TOURS TO UKRAINE" Brochures
Vera Kowbasniuk Shumeyko, Pres.

ОЩАДНА МОЛОДІСТЬ — ЗОЛОТА СТАРІСТЬ

Українська молоде!

запевни своє майбутнє високошкільними
студіями за рахунок студентської позички.

Щадіть! (корисно, бо аж 6%)

Позичайте! (вигідно, бо позички забезпечені)

Користуйтеся послугами

**Української Православної Федеральної
Кредитової Кооперативи**
304 E 9th, New York, N. Y. (Дім Пласту)
Тел.: 533-2980

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Шадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластунни і Пластунни,
учні свято-милолаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО”

можна **набути**

- в Канаді: у Пластовій коопе-
ративі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

**“МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК”
ІНТЕРЕСНА Й НЕОБХІДНА КНИЖКА
ДЛЯ КОЖНОЇ РОДИНИ І ШКОЛИ**

Здійснилася мрія наших визначних виховників — учителів — бл. пм. Ц. Паліїв та З. Зеленого. Уже можна набути у Видавництві Об'єднання Українських Педагогів Канади “Мій перший словник”, близько тисяча слів з ілюстраціями малярів Юрія та Яреми Козаків. Посібник необхідний кожній українській родині, яка плекає рідну мову.

Ціна книжки 6.00 дол плюс 50 центів на пересилку. Замовлення тільки грошовими переказами (Money Order) через труднощі з виміною чеків, слати на адресу:

“PLY” CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9